वैश्वानरस्त्वं पिङ्गेशः सवङ्गो भूरितेजसः । कुमारस्त्वस्त्वं भगवान् रुद्रगर्भो हिरण्यकृत् ।
अग्निर्ददातु मे तेजो वायुः प्राणं ददातु मे । पृथिवी बलमादध्याच्छिवञ्चापो दिशन्तु मे ।
अपांगर्भ महासत्त्व जातवेदः सुरेश्वर । देवानां मुखमग्ने त्वं सत्येन विपुनीहि मां । ११५०
ऋषिभिर्ब्राह्मणैश्चैव दैवतैरसुरैरपि । नित्यं सुहुतयज्ञेषु सत्येन विपुनीहि मां ।
धूमकेतुः शिखी च त्वं पापहाऽनिलसम्भवः । सर्व्वप्राणिषु नित्यस्थः सत्येन विपुनीहि मां ।
एवं स्तुतोऽसि भगवन् प्रीतेन शुचिना मया । तुष्टिं पुष्टिं श्रुतिं चैव प्रीतिं चाग्ने प्रयच्छ मे ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्येवं मन्त्रमाग्नेयं पठन् यो जुहुयाद्विभुं । ऋद्धिमान् सततं दान्तः सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।
॥ सहदेव उवाच ॥ यज्ञविघ्नमिमं कर्त्तुं नार्हस्त्वं हव्यवाहन । एवमुक्त्वा तु माद्रेयः कुशैरास्तीर्य्य मेदिनीं । ११५५
विधिवत्पुरुषव्याघ्रः पावकं प्रत्युपाविशत् । प्रमुखे तस्य सैन्यस्य भीतोद्विग्नस्य भारत ।
नचैनमत्यगाद्भक्तिर्वेलामिव महोदधिः । तमुपेत्य शनैर्वक्तिरुवाच कुरुनन्दनं ।
सहदेवं नृणां देवं सान्त्वपूर्व्वमिदं वचः । उत्तिष्ठोत्तिष्ठ कौरव्य जिज्ञासेयं मया कृता ।
वेद्मि सर्व्वमभिप्रायं तव धर्म्मसुतस्य च । मयातु रचितव्येयं पुरी भरतसत्तम ।
यावद्राज्ञो हि नीलस्य कुले वंशधरा इति । ईप्सितन्तु करिष्यामि मनसस्तव पाण्डव । ११६०
तत उत्थाय हृष्टात्मा प्राञ्जलिः शिरसानतः । पूजयामास माद्रेयः पावकं भरतर्षभ ।
पावके विनिवृत्तेतु नीलो राजाऽभ्यगात्तदा । पावकस्याज्ञया चैवमर्चयामास पार्थिवः ।
सत्कारेण नरव्याघ्रं सहदेवं युधांपतिं । प्रतिगृह्य च तां पूजां करे च विनिवेश्य च । माद्रीसुतस्ततः प्रायाद्विजयी दक्षिणां दिशं ।
त्रैपुरं स्ववशे कृत्वा राजानममितौजसं । निजग्राह महाबाहुस्तरसा पौरवेश्वरं ।
आकृतिं कौशिकाचार्य्यं यत्नेन महता ततः । वशे चक्रे महाबाहुः सुराष्ट्राधिपतिं तदा । ११६५
सुराष्ट्रविषयस्थस्य प्रेषयामास रुक्मिणे । राज्ञे भोजकटस्थाय महामात्राय धीमते ।
भीष्मकाय स धर्म्मात्मा साक्षादिन्द्रसखाय वै । स चास्य प्रतिजग्राह ससुतः शासनं तदा ।
प्रीतिपूर्व्वं महाराज वासुदेवमवेक्ष्य च । ततः स रत्नान्यादाय पुनः प्रायाद्युधां पतिः ।
ततः शूर्पारकञ्चैव तालाकटमथापि च । वशे चक्रे महातेजा दण्डकांश्च महाबलः ।
सागरद्वीपवासांश्च नृपतीन् म्लेच्छयोनिजान् । निषादानपुरुषादांश्च कर्णप्रावरणानपि । ११७०
ये च कालमुखा नाम नरराक्षसयोनयः । कृत्स्नं कोलगिरिञ्चैव सुरभीपट्टनं तथा ।
द्वीपं ताम्राह्वयञ्चैव पर्व्वतं रामकं तथा । तिमिङ्गिलञ्च स नृपं वशे कृत्वा महामतिः ।
एकपादांश्च पुरुषान् केरकान वनवासिनः । नगरीं सञ्जयन्तीञ्च पाषण्डं करहाटकं ।
दूतैरेव वशे चक्रे करञ्चैनानदापयत् । पाण्ड्यांश्च द्रविडांश्चैव सहितांश्चोद्रकेरलैः ।
अम्भ्रास्तालवनांश्चैव कलिङ्गानुष्ट्रकर्णिकान् । आटवीञ्च पुरीं रम्यां यवनानां पुरं तथा । ११७५
दूतैरेव वशे चक्रे करं चैनानदापयत् । ततः कच्छगतो धीमान् दूतान् माद्रवतीसुतः ।
प्रेषयामास राजेन्द्र पौलस्त्याय महात्मने । विभीषणाय धर्म्मात्मा प्रीतिपूर्व्वमरिन्दमः ।